

Mark-, Urte- og Blomsterfrø

hjemkommet.

**Frugt- og
Grøntforretningen,**
Tlf. 146. **Aarveg.** Tlf. 146.

(Fortsat fra 2. Side).

Jeg skelner intet, kun Tænderne i Folks Ansigter, de griner som Negrens. Og Kalle er væk, nej, han staar der endnu, han ligner ikke sig selv, og han vil ikke se paa mig. Han kan gaa Pokker i Vold — nej, jeg er glad for ham, han er min Kammerat, der er noget ukueligt over ham, sum staar der.

Lidt efter maa jeg være kommen til Hæfterne igen, jeg ser Kalles Ansigt og kender Trækene. Vi staar udenfor en stor oplyst Rude ind til en Restaurant. I Vinduet hænger et Skilt: »Opvasker ønskes for i Nat». Kalle peger paa Skiltet, jeg ved, hvad han mener, jeg skal gaa derind. Kalle er udelukket fra at vise sig et saadant Sted, det er umuligt, han har ingen Sko. Paa Fødderne har han Sække-lærred, han ligner en Elefant med de Fodder, desuden er han uhvælgelig langhaaret og skægget, og han har ingen Skjorte eller Trøje indenfor Jakken.

Jeg maa derind. Der er to Dollars at tjene og et Maaltid Mad, det er sikkert, og Kalle kan faa Morgenkaffe. Vi kan faa en Seng til næste Nat, det bliver herligt. Hvor Varmen siver op fra Fortovsristen paa et uoplyst Sted, har Kalle allerede slænet sig til Ro, der vil han blive, til det igen er Dag.

Det forekommer mig at være en uhyre lang Distance fra Do-

ren og hen til Buffeten, hvor Værten staar. Det er en stor, tyk Mand med et blussende Ansigt og en snurrig lille hvid Hue paa Hovedet. Jeg gaar som paa Glasskaar, og er ved at falde over hver anden Stol, skønt der er rigeligt med Plads. Madduften bedøver mig, Skridtene bliver tunge, og min Gang bliver mer og mer usikker og ravende.

Et arrigt Skraal fra Manden henne ved Buffet'en faar mig

til at fare sammen som samt af et Lyn.

»Ud,« brøler han, og peger mod Døren. Folk stirrer skædfro paa mig, de er mætte og madglade.

»Ud,« brøler han igen, »saadan en moonshiner.« Og han gør et vældigt truende Sving rundt Buffet'en for at sætte efter mig. Døren kvaelder i Hælene paa mig — det hele er haabløst.

(Fortsættes).

Lýsingar

KØD

Tirsdag d. 11. ds. aabner den nye Slagterforretning i Sømandshjemmets Ejendom.

Tirsdag og Onsdag

udskæres 1. Kl. Oksekød til følgende Priser:

Kr. 0,30 — 0,40 — 0,45 pr. 1/2 kg.

Bestillinger paa hele Fjerdingen modtages til Levering om faa Dage.

Alt i Konserveres føres.

Fineste Paalæg til meget billige Priser.

I.S. „ESBJERG“

Tlf. 123. THORSHAVN Tlf. 123.

Høvundar og útgevarar, feløg!

Hava tit okkurt, ið tit vilja prenta, hvørt tað so eru brævørk, navnamerki, reikningar, bókur ella bløð, stórri ella smærri skriftir á føroyskum ella donskum máli, eiga tit at fregnast eftir okkara prisum. Tað vil loysa seg afturat tí at tit fáa slik arbeiðir bæði væl gjørd og skjótt avgreidd. Annaðkvørt skrivi ellaringið til prentsmiðju B. Z. Jensens við Skrártarsgøtu, Tórshavn, Telefon 143.

**einstakur maður
ella kvinna!**

Grønlands Retsstilling i Middelalderen.

Af Jón Dúason.

»Sá á fundi, sem finnur! Første Fund, første Opdagelse, har altid og overalt været en retsstiftende Handling. — Dokumenteret første Opdagelse af et tidligere ukendt Land blev helt ned i det 17. Aarh. betragtet som tilstrækkelig Adkomst til Højhedsretten over dette. — Men det var allerede i 981—82 at Islænderne (Snæbjørn galti og hans Fæller) opdagede Grønland og fik allerede herigenennem Højheds- og Ejendomsretten over dette Land.

Grønland ligger indenfor yderste Synsvide fra Island, altsaa uomtvistelig inde i Islands Havalmenninger. Ogsaa dette gav Island varig Højheds og Ejendomsret over Grønland som islandsk Almennig, allerede forinden Grønlands Kolonisation, som derfor retslig set var en indre islandsk Kolonisation.

Grønland blev geografisk undersøgt af Islændere. Intet andet Folk deltog heri. Hverken i det islandske Selskab, der i 985 udrustede et

Skib (en Undersøgesekspedition) til det nyopdagede Grønland eller om Bord paa Skibet (med Eiríkr rauði som Styrmand), var der nogen Udlænding, ej heller nogen med dobbelt Borgerskab. Eiríkur rauði havde kun islandsk Borgerskab, og han var Son af islandsk Landsnamsmand.

I 986 blev Grønland koloniseret af en organiseret Gruppe af fredhellige islandske Statsborgere. Intet andet Folk deltog dengang eller senere i Grønlands Kolonisation. Ingen Udlænding havde heller Ret til at bosætte sig i Islands tilhørende Almennig, som Grønland dengang var.

Denne islandske Kolonisation var en retsstiftende Handling af allerhøjeste Vigtighed. Den faldt saa at sige som et Stempelslag ned i den allerede forud erhvervede islandske Højheds- og Ejendomsret over Grønland:

1. Den islandske Stats Personalthøjhed fulgte dens fredhellige Borgere til Grønland. Naar disse Borgere havde bosat sig i Grønland, bredte som Følge heraf den islandske Stats Territorialhøjhed sig over hele Grønland.

2. »Vår løg«, den gamle isl. Stat, var saaledes indrettet, at Borgerne var Statsrepræsentanter. Borgerne var Bærere og Udøvere af Politimagten og Domsmagten, og der paa-hvilede dem Politiligt, Domspligt og Tingpligt. Efter at have sat sig fast paa Grønland, udøvede Islands Kolonister varigt sin Stats Po-

Kundgørelse.

**Købesummen uden Tillæg
ved Grindeauktioner efter
indtruffen Grindefangst i
Strøme og Vaagø Sysler skal
herefter erlægges kontant ved
Hammerslag.**

**Strøme og Vaagø Syssel, den 1. April 1933.
Sysselmanden.**

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL

COKES

BRÆNDE

Tlf. 208.

**Vejen til
en virkningsfuld
Reklame**

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“

til al Avertering i Fremtiden.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Bládstjóri við ábyrgd: H. M. Jacobsen.
Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

litimagt og Domsagt over Grønland efter Islands Ret og Islands Statsordning.

3. »Vår løg« var en Hærføringsorganisation. Da den islandske Flaade af fredhellige Landnamsmand ned slog sig paa Grønland, blev Grønland hørsat af »Islendinga her«.

Islands Besættelse af Grønland var en originær Erhvervelse uden nogen Art af Modsigelse. Der er aldrig blevet opstillet nogen Fordring for Opnaaelse af Suverænitet over et Ingenmandsland, som Island ikke har opfyldt gennem sin Opdagelse, geografiske Undersøgelse og Kolonisation af Grønland i Aarene 981—986, + den Omstændighed, at Grønland allerede før Landnamet laa indenfor Islands tidligere Retsgebet. Den retslige og faktiske Udøvelse af denne Suverænitet efter Datidens Forhold findes tilstrækkelig oplyst andetsteds.

Da Prof. i Historie ved Oslos Universitet dr. phil. Bull i 1. Hæfte af »Skandia« (1929) angriber min Bog: »Grønlands statsretslige Stilling i Middelalderen«, gælder Angrebet ikke direkte nogen af de ovenanførte aldeles uomtvistelige Kendsgeninger. —

Bulls Angreb er tresidigt:

1) Med Undtagelse af et Sted i Håkonarsaga og et enkelt Diplom frakender han

2) Nærværende Svar blev nægtet Optaget i »Skandia« og ligeledes i Norsk historisk Tidsskrift under Bulls egen Redaktion.